

Gabon

Het Land ...

Gabon ligt aan de Westkust van centraal Afrika, grenzend aan Equatoriaal-Guinea, Kameroen en Congo. Dankzij de overvloedige natuurlijke rijkdommen en de buitenlandse steun is Gabon één van de meest welvarende en politiek stabiele landen in Afrika.

De hoofdstad (en tevens grootste stad) van dit tropische land is Libreville. Maar ook havenstad Port-Gentil heeft een belangrijke economische functie. Vroeger gekoloniseerd door Frankrijk, is de officiële taal nog steeds Frans, aangevuld met zo'n 40 Afrikaanse talen.

Het land telt 13 nationale parken, die ongeveer 10 % van de landoppervlakte beslaan.

v i d e s

Het Project ...

De Don Bosco school was het centrale punt van waaruit de meeste activiteiten georganiseerd werden.

Ik gaf informatica aan het 4de en het 5de leerjaar, en aan diverse klassen van de beroepsschool. In het 5de leerjaar gaven wij verder nog "l'objet d'art" en hield ik de bibliotheek mee open voor de kinderen van de lagere school. Daarnaast werkte ik wekelijks ook in het secretariaat. Naast de courante zaken, gaven we ook vormingen/ activiteiten, zoals een tandenpoetsweek voor de kleuters, een groot spel met de dag van Don Bosco ...

De Don Bosco school was ook 's avonds nog een ontmoetingsplaats/leerplaats. Zo gaven we bijvoorbeeld Engelse les in het jongerencentrum en gaven we vormingen aan de animatoren. Elke zondag was er ook patronage op Don Bosco. Ik werd echter gezonden naar een meer armere wijk, waar we spelletjes speelden en waar ik met de kleuters tekende.

Een laatste 'taak' was dat Katrijn en ik elke woensdagnamiddag naar CEMI gingen, een weeshuis opgericht door Père Guy voor straatjongens. We hebben er Engelse les aan gegeven, maar voornamelijk leuke activiteiten voor georganiseerd.

De ervaring ...

Mijn takenpakket was goed gevuld, wat ik fijn vond. Hoewel het met al de voorbereidingen soms wel wat teveel werd. Het was dan ook super belangrijk om onze enige vrije dag, echt vrij te houden, en om er dan op uit te trekken (geen evidentie met het vele werk, inclusief huishoudelijke taken die er ook allemaal bij kwamen kijken). We waren echt van 's ochtends tot 's avonds op de school (gezien we er werkten én woonden), waardoor het echt deugd deed om even buiten de schoolpoorten te treden. Ik vond het dan ook fijn dat ik woensdag en zondag op een andere plaats 'werkte'.

Doordat er maar drie zusters waren, die het werk van vijf zusters vertegenwoordigden, was onze hulp zeker zinvol. We kregen dan ook wel af en toe te horen dat ze echt blij waren dat wij er toch nog waren om een handje toe te steken. Die waardering (die soms wel iets te weinig getoond werd door de (vooral Gabonese) zusters) deed veel deugd. De leerkrachten toonden vaak appreciatie voor ons harde werk, en de liefde die we kregen van de kinderen (die elke dag rond onze nek kwamen gevlogen) gaf ons ook het gevoel dat het toch een verschil maakte dat we daar waren. Samenwerken met de leerkrachten was echter een andere zaak. Ik heb de indruk dat de mensen daar als ze iets kennen, daar niet van willen wijken, ook al zou het op een andere manier misschien beter kunnen. Enkel wanneer de directrice (zuster Leen) er tussen kwam, kon je iets bereiken.

Les geven in het Frans was ontzettend moeilijk, zeker omdat de leerlingen de taal beter beheersten dan ikzelf.

Specifieke Voorwaarden

- Goed Frans kunnen
- Ervaring in lesgeven

Ik heb uiteindelijk zelf het voorstel gedaan individueel te begeleiden. Dit was moeilijk invoerbaar (weerstand van de leerkrachten) maar eens dit van start ging, haalde ik hier veel voldoening uit. Ook van de huiswerkklas (hoewel dit vaak hectisch was) genoot ik wel van, zeker als de kinderen vooruitgang maakten. De activiteiten in het weeshuis waren ook super. In het begin was het even zoeken hoe we hen warm konden maken voor onze activiteiten, maar eenmaal we wat succeservaringen hadden met goeie spelen, waren ze wel blij dat we er elke woensdag waren. De uitstapjes naar de zee (iets wat ze nooit doen) waren het hoogtepunt.

Achteraf gezien ben ik wel heel blij met wat Charlotte en ik hebben verwezenlijkt. We kunnen nu enkel hopen dat de initiatieven die we opgezet hebben en de vormingen die we hebben gegeven zullen worden verder gezet en gebruikt worden.

Katrijn
VIDES-Vrijwilligster

